

(کورته چیرۆک)

کتیبه‌که‌ی نابوو به سینگیه‌وه، له بن دیواری هه‌وشه‌که ده‌هات و ده‌چوو. که ئیمه‌ی بینی راویستا. به شهر میونییه‌وه ده‌یروانی. به خۆم نه بوو که‌وتمه جه‌غزی چاوه‌کانی. نه‌مزانی چۆن هه‌یزیکی نادیار به‌هولای ئه‌وی راکیشام. به‌لام شیریان لیکردین به شمشیر.

چووینه ژووره‌وه. مأل پر بوو له میوان. سلاوم کرد، له به‌رم هه‌ستان. به‌خیر هاتن و به‌رموو یان کردم. منیش به شهر مه‌وه له‌و جیه‌ی که به‌رموو یان کردم دانیشتم. پوورم هاته نزیکه‌وه و ئه‌م لا ولامی ماچ کرد و دوو سئ جاری گوت « نوخشه‌ت لیبی، خوا مرام با له شایه‌ی توشدا هه‌لپه‌رم »

زۆری پینه‌چوو ئه‌ویش هاته دیوی میوان، سه‌یر ئه‌وه بوو، کاتیک که له هه‌وشه بینیم، مانتوی له به‌ردا بوو، رووسه‌ری به سه‌ره‌وه بوو، به شهر مه‌وه نازی ده‌فرۆشت و به‌دزه‌ی نیونیگا ده‌روانی. به‌لام ئیستا به‌جلوبه‌رگی کوردیه‌وه خۆی ده‌نواند. به‌خۆم نه‌بوو، بی مه‌به‌ست که‌وتمه جه‌غزی چوه مه‌سته‌کانی. مه‌ستی مه‌ستی چاوه‌کانی بووم. به‌لام ته‌یا نیگای به‌دزی، جاروبار ئاوینه‌ی ده‌روونی ده‌نواند.

پالم دابوو به‌پالپشتی دیواره‌که‌وه، گویم دابوو قسه‌ی میوانه‌کان. هه‌رکس باسی شتیکیان ده‌کرد. به‌لام من، بیرو هۆشم لای ئه‌بوو. له‌گوماوی خه‌یلدا مه‌لم ده‌کرد. له‌په‌ر ده‌نگی موزیک و گۆرانی هاته گویم. تۆمه‌زانه له‌دیویکی دی کیزو کوری لاو گۆوه‌ند و هه‌لپه‌رکیان ساز کردووه. له‌ده‌رفه‌تی ده‌گه‌رام بچم و به‌شداری ئه‌و هه‌لپه‌رکییه‌ بکه‌م. خوا و راسان، پوورم هاته په‌ناگویم گوتی « ئه‌وه بۆ ناچی بۆ خۆت هه‌لپه‌ری »

وه‌ک ده‌لین " کویر چت ده‌وی دوو چاوی ساخ " هه‌ستام و چوومه ئه‌و دیو به‌زم و هه‌لپه‌رکی، رانه‌ویستام خۆلکم بکه‌ن. چوومه کۆری ره‌شه‌له‌که‌وه. زۆری پینه‌چوو، ده‌ستیکی نه‌رم هه‌ته ده‌سته‌وه. په‌یوه‌ندی په‌نجه‌ی له‌گه‌ل په‌نجه‌م، بۆنی عه‌ترو گولای پترمه‌ست و سه‌رخۆشی کردم. له‌شی نه‌رمی، هه‌نایه‌ جه‌وش و خروش. دلم توندتر لیبی ئه‌دا. ئاره‌قه‌م ده‌ردا، چه‌ن گه‌ر هه‌لپه‌رییم. به‌لام نه‌متوانی به‌رده‌وام بم. ده‌ستم به‌ردا، چووم له‌ به‌ر په‌نجیره‌که دانیشتم. پاش چه‌ن خول نه‌وار که ته‌واو بوو، شایه‌ی به‌ر بوو. کور و کچی لاو بلاویان کرد. هه‌ر یه‌ک به‌لایه‌کدا چوون. ئه‌ویش هات له په‌نامه‌وه دانیشتم. گه‌رمای بوو، به‌ده‌سه‌ر که‌ی خۆیی باوه‌شین ده‌کرد. منیش به‌ده‌سه‌ر که‌ی ده‌ستم ئاره‌قه‌ی نیوچاوانم س‌ری. هه‌ندیک ته‌ماشای کردم و پرسى « شه‌ربه‌ت ئه‌خۆیه‌وه ؟ » مات بووم، هه‌یچ نه‌گوت. ئه‌و به‌نده گۆرانییه‌ی (عه‌لی مه‌ردان) م وه‌بیر هاته‌وه که‌ده‌لی:

« سه‌ت جارم وت قه‌سه‌م ئه‌خۆم ژاریش به‌ده‌ست تۆ بی ئه‌یخۆم »

ئەو بەیى جۋابى من ھەستا و رۆيى. زۆرى پىنھەچوو، گەر اوھ. سى شەربەھى شەربەت ھىنا بوو. بە نازىكى پرلە ھەزەوھە رووى تىکردم و گوتى: « فەرموو شەربەت بخۆوھ ! » پىئالەھەكى دايە دەستم. بە ئارەزووھە ئىم وەرگرت و بە چاۋ سپاسم لىکرد. پىئالەھەم ھەلئىنا و بۆنم پىوھ کرد و ئىم چىشت. بۆنى عەترو گوللوى لىدەھات، شىرىن و بە تام بوو. ئەوئىش پىئالەھەكى بە دەستەوھە بوو، وەك من بۆنى پىوھکرد، كەمىكى لىخوار دەوھ. سەرى بەردابوھوھە، بە دزەھى نىگا ئاگای لە من بوو. ئەو مائىل بوو كە من قسە بكەم، منىش چاۋەرئى بووم كە ئەو بدوئى. بە ھەر حالئى بوو وىرام بىدەنگى بشكىنم.

لىم پرسى « ناوت چىيە ؟ »

بە نازەوھە گوتى « ھىرۆ »

پرسىم « لە پۆلى چەندوم دەخوئىنى »

گوتى « لە خۆلى چوارەمى ئامادەيى، گەر كەمە لە كۆنكورئىش شىركەت بكەم »

گوتم « منىش ھەر وەكوو تۆ لە پۆلى چوارم دەخوئىنم، بە نیازم لە كۆنكورئى سەرانسەرىشدا بەشدارى بكەم »

ھەردووكمەن دلمان پىر بوو لە راز و نیاز، بەلام رازى دل تەنیا لە رىگای نىگای بەدزىيەوھە خۆى نىشان ئەدا.

لەو دەمەدا درگا كراوھ. ژنىك خۆى كرد بەژووردا، بە ھانتى ئەو ژنە ئەو تەواو شلەزا. لە بەرى ھەستا و گوتى « دايكە بىرۆ شەربەتم بۆت ھاوردە »

ئەو دەم تىگەيم كە ئەو خانمە دايكىيەتى. دايكى ھات و بەرەو روومان دانىشت. شەربەتەكەى گرت بە دەستىيەوھە و گوتى « خوا مرام با بۆ ئىوھش »

وتەكەى وەك مزگىنى وابوو، سۆزى ئەوئىنى پىررەنگتر كرد. قسە زۆر بوو، بالام لەو دەمەدا، لە زار نەدەھاتە دەر. ھىرۆ ھەستا و گوتى شەو خۆش بە لاچاۋ تەماشايەكى كردم، بەو تەماشايە تەواۋى نیازى دلئى نىشاندا و رۆيى.

دايكى گوتى « دەزانى تۆ و ھىرۆ پوورزان »

گوتم « نا، جا چۆن، ئەى بۆ قەتم نەدىوھ؟ »

گوتى « جا ديارە، يەكترىتان نەدىوھ، ئىمە لە ئىران نەبوون »

واقم وىرمابوو، پىم وابوو گالتەم پىدەكا. ھەروا سارد و سىر گويم دابوھە قسەكانى، دەموئىست پىرسىارى لىيكەم، بەلام ئەو مات و بىدەنگ بوو. سىماى خەم و شادى پىوھ ديار بوو. وىستم شتىك بلئىم، بەلام لەو دەمەدا پوورم ھات بە سەردا.

پرسى « چاك ھەلپەرىت؟ »

گوتم « زۆر باش ھەلپەرىم »

گوتى « خەوت نايە، ناچى خەوى؟ »

گوتم « بۆچى نا، ئىستا دەچم »

گوتى « ھەستە بچۆ لەگەل كورەكان لەو ديوە جىگام بۆت راخستوھە »

ھەستام و چوومە ئەو ديوەى كە پوورم نىشانىدام، خزىمە نىو جىگا، بەلام ھەرچىم كرد نەمتوانى بخەوم. كەوتەم سەر لاتەنىشت، وەرگەرەمە سەرىشت، ئەم ديوە ئەو دىوم كرد سوودى نەبوو. كە نە بوو. ئەخت و چارم كرد خەوم لىنەكەوت. تانزىكەى بەرەبەيان لە نىو جىگادا گىنگەم دا، يادى ئەو جىگای خەوى لىگرتبووم. لە بەرەبەياندا

چاوم چووه خهو و نهچوو، خهونم به وهوه بينی. له خهومدا دهیگوت « ئەزانی به بهکهه نیکا ئەویندارت بووم »
 گوتم « چاومهست، چون نازانم، چاوت داوی راوی دلی منه ، وات راو کردووه، له قهفهی ئەویندا گرساومهتهوه »
 هاته نزیکههوه، و ئامیزی گرتهوه، پر به دل له ئامیزم گرت. لئوی گهرمی تامی ماچی پیچیشتم.

به دهنگی بلاوینی گوتی « وامهکه، پیمان بزانی ئابرووم دهچی »
 بهلام خهونهکهه کورت بوو، بهتهقهی درگا وهخهبرهاتم. ئەم شان و ئە و شانم کرد، سهینهکهه ئالوگورکرد، دهمویست کهمی بخهوم، بی ئارام و بی قهرار وهکوو مارگینگلم ئەدا. چاوهروانی بهیان و رۆژ بوونهوه بووم. ئاواتهخوازبووم، زووتر شهو بیی به بهیان، و روخساری ئەو ببینم ، ئەو چهن کاترمیرم به سالانی تهمن تیپهری. ئەبته وهک دهلین " دواي ههر تاریکیهک رووناکی ده ر دهکهوی. شهو و چاوهروانی، منیش کۆتایی هات و رۆژ و رووناکی خۆی نواند.

بهیانی له خهوههستام و چوومه ههوشه، روانیم، دیم ئە ویش لهوی بوو. سلوم لیکرد، به روو خوشییهوه وهلامی دامهوه.
 پرسى « خوش خهوتی؟ »
 گوتم « جا، کوا خهو! مهگهر ئاشق دهنوئ به شهو »
 گوتی « بهخوا قهسهه منیش ههر وهکوو تو، له دوینیوه له سهه عهرز نیم »
 گوتم « ئەگهر تو شیرین بی، منیش فهه هادم »
 گوتی « ئەترسم عهشقی من و توش ههر ئەفسانهبی »
 لهو کهین وبهینهدا بووین، پوورم بووه ملۆزم . ئیمهش به ناچار له کورتی بریمانوه.

رۆژیکی رووناک و هیوا بهخش بوو. میوان و برازاوا کۆبوونهو. له ههوشه گۆوهند گیرابوو. رهشبهلهک وههلهپرکی ههر مهپرسن. ههرچهن خولکیان کردم، به بی ئەو نه چوومه شایی و ههلهپرکی. بهخت هات وههتاوی منیش ههلات. به شیوهیهک خۆی رازاندبووه، هه لهخۆی جوان بوو. بازنه وخرخال، سیخمه و بهرمووری، گول و گواره و ژیرچهنه، نازوکریشمه، چاوی ئەفسوناوی دلرفین و چاو بهزین بوو. دهرفت ههبوو، ههل ههلهکوت بوو. کهمیک ههلهپهپین و خومان ئەدزییهوه. من گولم پیشکەشی ئەو دهکرد، ئەویش عهتری ئەوینی دهپرژاند به دلی منهوه. پهیمانی وهفاداریمان لهگهه یهکدی بهست. دلمی برد و نهیدامهوه.

لای ئیواره به دابی باو بوکیان گویستهوه. میوان بلاوهیان کرد. بهلام خزم وکەسی نزیک مانهوه، کەس بیگانه نهبوو. ئەو میوانانەهی که لهوئ مابوونەوه خزم وکەسی بوک و زاوا بوون. چوومه دیویک لهوئ دانیشتم. ئارهقهی ماندوویم سربیهوه. زوری پینهچوونهویش هات، بهرانبەرم دانیشتم. نیگامان تیک هالا، چاوهبرکئ، نیگای تاسهبار، بۆم بهیان ناکرئ که چی له نیوانماندا گوزهرا. ئەو ههموو رازو نیازه. هیندهی نهخایاند دایکی وهژوور کهوت « هیرو » لهبەری ههستا و پرسى « دایکه شەربەت ئەخۆیهوه ؟ »

دایکی گوتی « خوا مرام با بۆ ئیوهش »

هیرو رۆی و گهراوه. سئ شەربەهی شەربەت هینا. پیاڵهیهکی نا بهر دهستی دایکی و یهکیانی له بهردهستی من دانا. شەربەتمان دهخواردهوه. دایکی به وردی سەرنجی من و کچهکهیی ئەدا. سەر خۆشی تهماشای ئیمه بوو. رۆانی و گوتی « پیم وتی که تو و هیرو پوورزای یهکن. تو منال بووی، دایکت له سەر زا چوو. ئیمه تووشی نههاتی هاتین. باوکی هیرو لهگهڵ ههمه ئاغای سەرا کردی به شەر، ئیتر ئیمهش له ترسی ئاغا و ژاندارم رامانکرد بۆ کوردستانی عێراق. ئیدی وا بوو که نه من خهبرم له ئیوه بوو، نه ئیوهش له ئیمه. بهلام دوور و نزیک ههواتم پرسیهوه. به ئاواتهوه بووم بتبینم، بهلام بۆم ههلهندهکهوت. ئەوه شوکر به ئاواتم گهیشتم.»

دوای ئەو قسانه، دایه قولپههی گریان و فرمیسکی ههلوهراند. قسهکانی، گریان و فرمیسکهکهی کاری تیکردم. سەرم بهردا بووهوه، و چووبومه ناخی خۆمهوه. بیرهوهری تال له ناخدا چرووی کرد، بهلام وهک خەون و خهیاڵ. هیروش به دزهی چاو دهپروانییه من. مهستی چاوی، روانینی تامهزرۆیانەهی، خەمی بیدایکی خۆم و خهیاڵی له بیر بردمهوه. گویم دابووه قسهکانی دایکی، بهلام دلم، بیروهوشم لای هیرو بوو. دایکی رۆی، هیروش به دوایدا. سەرنجی له یهک دابران، دوایین نیگای، ئاگری تیبهردام.

باوکم و پوورم به کهین و بهینی ئیمهیان زانی. بانگیان کردم وگوتیان « تو باش بخوینه، هەر ومخت خویندنهکهت تهواو کرد، ئەودهم بۆت دهخوازین.» سەرم بهردابووه، هیچم نه گوت. بهلام لهقولایی دلمهوه، هیوادار بووم .

له شایي و زهماوند گراينهوه بۆ بۆکان. چ حالیکم بوو، خوشم ناتوانم به زمان بهیانی کهم. دهرسم بۆ نهدهخویندرا. هاواریکاتم دهیان گوت « ها هه ، بهکره عاشق بووه »

چهن رۆژی پیچوو، پوورم له سهقز هوه هات بۆ بۆکان. له دلئ خۆمدا به هیوای خهبري خوش بووم، ئەوان له ژووری میوان دانیشتبوون، منیش چوومه دیوهکهی خۆم. گویم دابووه قسهکانیان. پوورم دهیگوتی « چووینه خوازینی، زوریان پیخۆشه بوو، به تاییهت کچهکه. بهلام دایکی دهلی بهکره کوری خۆمه، خۆم گۆژم کردوه،

شیری مەمکی خۆمی خواردوو. پرسی مەلاشمان کردوو. دەلی " بە شەری ئیسلام مارە ی نایە " خۆ ئیمەش بێشەری ناکەین »
 رۆژی هەینی بوو. خۆم لە مالهۆ دزیهۆ وچووم بۆ سەقز. راستەوخۆ چووم بۆ مالی پوورم. وام بۆهات که پوورم لە مال نەبوو. دیارە که بهۆ زۆردلخۆش بووم. هەلیکی باشم بۆ هەلکەوتبوو. بە دەرفەتم زانی بە پوورزامم گوت « پوورزا ! دەبی چاکهیهکم لهگەل بکهی، دەکری بچی هیرۆ م بۆ بانگ کهی، بەلام بهۆ مەرجهی کهس پینهزانی »

پوورزام بە مانایهکهۆ تەماشایهکی کردم و گوتی « بڕۆ ئەو دیوه، نەکا براژنم و ئەوان بینهۆ » ئەو قسهیهی کرد و رۆی. ئەو چەن چرکهیهی تا ئەو هاتهۆ، بە سائیک گوزەرا. زۆری پینهچوو هاتهۆ. هیرۆ شی لهگەل بوو. که دیم وهکوو کهر ولال و عەبەسرام لیهات. پوورزام رۆیه ژووریکی دی، خۆی بهکاری مالهۆ خەریک کرد. لهگەل هیرۆ بە تەنیا ماینهۆ. من مات بووم، ئەویش کزبوو. بە کزیهۆ گوتی « نەموت ئەوینی من و توش هەر ئەفسانهیه! دیت چۆن شیریان لیکردین بە شمشیر؟! نیستا نازانم چی بکهم، دەست و پیم بەستراوه. ناکری بێقهیهی دایکم بکهم. خوا لە دایکم رازی نەبی. ئەو مەمکهی بە برین چی وا دای بە تو. ئەو شیرەش بە ژای ماری تو بی. ناخرتو دلێ منی ، بی دل چۆن بژیم ! تو هەناسههی هەناسه چۆن لە بیر دەچینهۆ. تو بیژە، دەبیژە چی بکهین...

بە قسهکانی تەواو تاساندمی. نەمەزانی چی بلیم، بەلام بهخۆم نەبوو، چوومه بەرگی پالەوانی رۆمانسیهۆ. گۆتم « وەرە با ئەم داب و رەسمه کۆنە بگۆرین. با بتی موقەدەس بشکینین. دلنیا، که چاویشمان کویرنابی. بەلام لە راستیدا ئەمە تەنیا خەپالی من بوو، ئەم داب و رەسمه کۆنە بە زنجیری ئایین بەستراوه تەو، قەف قەفی ئەم زنجیره پواوه، تەنیا بە گۆرینی بنههت گۆرینی کۆمهلگا دهگۆردی.

چوومه مالی ئەندیشهۆ. سەرم بەرداوه و بیرم لێدەکردهۆ، که چی بکهین، زۆرم بیر لیکردهۆ. هیچ بواریکم بەدی نەکرد. سەرم گێژبوو، سکالاشم بە هیچ کهس نەدەگهیی. سەرم هەلینا و روانیمه هیرۆ لە دلێ خۆمدا دەمگوت "سەت بریا هەرنەمدیبایهی " هیرۆ زۆر بە تاسهۆ ناخیکی هەلکیشا و چاوی بریبه چاوم، تیرتیر روانی. بوغزی لە گەروویدا تەقیهۆ ودایه قولپهی گریان. گریا، ئەونده گریا، تانیشی کردە گریان. لام وایه که نیستاش هەر دهگری. منیش هەلوه دای شارانم. هەر رۆژە لەلایهک و هەر شهۆی لە جیهک سەردەنیمهۆ. لهگەل کتیب و ئەفسانه دەژیم. لە شیر بیزارم. لە جیگای فەرهاد مەجنونی هەردانم.

